

РЕШЕНИЕ

№ 152

гр. София, 09.01.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 09.12.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **2733** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на М. Б. Н.-Т. от [населено място], кв. С., [улица] срещу Решение № РО-26/17.01.2014 г. на директора на Териториално поделение С.-град на НОИ, с което е потвърдено Разпореждане С-21-999-49-00279014/24.09.2013 г. на ръководителя по изплащането на обезщетения и помощите. С посоченото разпореждане е постановен отказ за отпускане на парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване на М. Б. Н.-Т. по болничен лист № 3216326, серия А-2012, вх. № 21-999-04-00085940/20.09.2013 г. за периода 21.05.2013 г. до 04.06.2013 г. (вкл.).

В жалбата се поддържа, че актът е постановен в противоречие с материалноправната норма на чл. 46, ал. 3 от КСО - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Жалбоподателката твърди, че осъществяваната от нея дейност по управление в качеството на член на съвета на директорите на [фирма] не е трудова по своята същност. На следващо място се твърди, че изплатеното ѝ възнаграждение като член на съвета на директорите на [фирма] през процесния период не касае постигнати трудови резултати през същия период, а резултати, постигнати през предходен период. Позовава се на чл. 33, ал. 2 от Правилника за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала и твърди, че според цитираната разпоредба възнаграждението ѝ се определя на основа на отчетеното предходно тримесечие, а не на база трудови резултати от текущия месец,

т. е. изплатеното възнаграждение в месеците май и юни 2013 г. е на база трудови резултати за първо тримесечие на календарната 2013 г. По изложените съображения обосновава, че получените от нея възнаграждения през процесните периоди реално се отнасят за постигнати резултати през предходното тримесечие.

На следващо място в жалбата се твърди, че в качеството си на самоосигуряващо се лице, упражняващо свободна професия (адвокат), жалбоподателката се е самоосигурявала за всички осигурителни рискове. Отделно от това [фирма] по силата на договора за управление се е задължило за изплащане на осигурителните вноски съобразно изплащаните по договора за управление възнаграждения. Временната неработоспособност, установена с болничен лист № 3216326, серия А-2012 е пречатствала възможността ѝ както да полага труд в качеството си на лице, упражняващо свободна професия, така и да извършва фактически действия, свързани със задълженията по договора за управление с [фирма]. Това, че за процесния период ѝ е изплащано възнаграждение по договор за управление от [фирма], определяно на база резултати за предходни периоди (в случая предходно тримесечие), неправилно е възприето от административния орган в насока, че същото е на база отработени работни дни във времето, в което е била в отпуск за временна нетрудоспособност. Неотносими в случая били и плащанията, които възложителят е направил за осигурителните вноски и това, че ги е отнасял за работни дни през май и юни и не следва тези действия да се отразят негативно върху законно гарантираните права на жалбоподателката.

В жалбата се изразява несъгласие и с констатациите, изложени в мотивите на решението, че жалбоподателката не е представила болничния лист в [фирма]. Копие от болничния лист бил предаден на служител на дружеството (касиер, отдел „Личен състав“), а това, дали са приложени в дневника по чл. 9 от НИИПОПДОО не е обстоятелство, което е следвало да контролира.

По изложените съображения се иска отмяната на разпореждането и потвърждаващото го решение.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателката поддържа жалбата на изложените в нея основания. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Процесуалният представител на ответника изразява становище за неоснователност на жалбата, моли да бъде отхвърлена и присъждане на разноските по водене на делото.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

През процесния период 21.05.2013 г. до 04.06.2013 г. (вкл.) М. Б. Н.-Т. е с качество на осигурено лице за общо заболяване и майчинство на две основания - като самоосигуряващо се лице, упражняващо свободна професия и по договор за управление, в качество на член на съвета на директорите на Национална спортна база ЕАД (чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО). На 09.01.2013 г. е сключен договор за възлагане на управление на Национална спортна база между дружеството и М. Б. Н.-Т., който е прекратен, считано от 24.07.2013 г. В търговския регистър М. Б. Н.-Т. е вписана като член на Съвета на директорите от 12.02.2013 г.

Съгласно подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за месеците май и юни 2013 г. осигурителят Национална спортна база ЕАД, декларира начислено и изплатено

възнаграждение за М. Б. Н.-Т., отнасящо се за всички 19 работни дни през месец май 2013 г. и за всички 20 работни дни през месец юни 2013 г. В административното производство е извършена проверка на платежните ведомости за посочените периоди, от чието съдържание се потвърждават подадените данни за платени възнаграждения.

За изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване за времето от 21.05.2013 г. до 04.06.2013 г. (вкл.) по реда на Наредбата за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване жалбоподателката е представила болничен лист № 3216326, серия А-2012 в качеството на самоосигуряващо се лице, упражняващо свободна професия (в графата „месторабота“ е посочена С. адвокатска колегия). По делото няма данни за издаване на втори болничен лист с осигурител Национална спортна база ЕАД съобразно изискването на 8, ал. 1 от Наредбата за медицинската експертиза.

С Разпореждане № О-21-999-49-00279014 от 24.09.2013 г. е отказано отпускане на парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване по болничен лист № 3216326, серия А-2012 за времето от 21.05.2013 г. до 04.06.2013 г. (вкл.) на основание чл. 46, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), в сила от 1.01.2010 г., който предвижда, че парично обезщетение за временна неработоспособност и за бременност и раждане не се изплаща на лица, упражняващи трудова дейност, която е основание за осигуряване за общо заболяване и майчинство през периодите, за които са издадени актове от здравните органи. Административният орган е приел, че лицето е осъществявало трудова дейност като член на съвета на директорите на Национална спортна база ЕАД. Този извод е мотивиран, че жалбоподателката е получила възнаграждение за времето, когато е била във временна неработоспособност. След като за работните дни през периода на временната неработоспособност лицето е получило възнаграждение за извършена трудова дейност (няма значение, че е от друг работодател и/или възложител), то няма право на парично обезщетение за временна неработоспособност за същите дни, тъй като паричното обезщетение за временна неработоспособност замества липсващото възнаграждение за времето на неработоспособността.

Разпореждането е обжалвано по административен ред и е потвърдено с обжалваното в настоящото производство решение.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена от процесуално легимирана страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт и в законоустановения срок, с оглед на което е процесуално допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентен административен орган. Относно процесното разпореждане е представена Заповед № 98 от 04.02.2011 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с която на основание чл. 40, ал. 3 и 4 от КСО на издателя на разпореждането – Л. К. на длъжност началник сектор, администрация в отдел „Парични обезщетения за временна неработоспособност“ са възложени функции на административен орган по чл. 40, ал. 3 и 4 от КСО. Относно решението е представена Заповед № 602 от 13.06.2013 г. на управителя на НОИ, с която в периодите на отсъствие на директора на ТП на НОИ е определена като негов заместник Н. В. А. – директор на Дирекция „ФСД“ в ТП на НОИ С.-град. Оспореното решение е подписано именно от Н. В. А. при условия на заместване в период на отсъствие на титуляря Т. Б. В., за който се

установява, че със Заповед № 526 от 10.01.2014 г. на управителя на НОИ му е разрешен отпуск от 15.01.2014 г. до 17.01.2014 г. – период, който обхваща датата на издаване на решението.

Спазена е изискуемата от закона писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Не е налице соченото от жалбоподателката основание за отмяна по чл. 146, т. 4 от АПК – противоречие на материалната норма на чл. 46, ал. 3 от КСО.

В чл. 46, ал. 3 КСО е предвидено, че парично обезщетение за временна неработоспособност не се изплаща на лица, упражняващи трудова дейност, която е основание за осигуряване за общо заболяване и майчинство през периодите, за които са издадени актове от здравните органи.

За да е налице отрицателното условие по чл. 46, ал. 3 КСО, следва лицето да упражнява трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4.

В разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 КСО е предвидено, че членовете на съвети на директорите на търговски дружества, са задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица. По аргумент от тази разпоредба следва, че за целите на социалното осигуряване, дейността на жалбоподателката като член на съвета на директорите на Национална спортна база ЕАД се приема за трудова дейност, за която лицето подлежи на задължително осигуряване по чл. 4.

В конкретния случай от ведомостите за изплатените възнаграждения от [фирма] за месеците: май и юни на 2013 г. се установява, че въпреки неработоспособността на жалбоподателката, тя е получавала пълното си възнаграждение като член на СД, при отработени всички работни дни за съответните месеци в изпълнение на договора за управление, включително и дните по болничния лист. След като са били изпълнени в пълен обем задълженията на жалбоподателката по договора за възлагане на управлението на ЕАД с държавно имущество, то следва, че правилно е подадена справка по чл. 5, ал. IV КСО от втория осигурител и законосъобразно са внесени дължимите осигурителни вноски. Този извод се потвърждава и с неизпълнението от страна на жалбоподателката на разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от НМЕ, съгласно която по искане на осигурените лица, които работят при повече от един работодател, се издава повече от един екземпляр болничен лист за представяне пред всеки от тях, като съгласно чл. 9, ал. 2 от НМЕ, осигуреният е длъжен да го представи или да уведоми работодателя/осигурителя до два работни дни от издаването му.

Не може да бъде споделен аргументът от жалбата, че изплатеното възнаграждение през процесния период, касае изпълнението на договора за управление през предходното тримесечие. В Раздел IX

„Определяне възнаграждението на членовете на изпълнителните и контролните органи в едноличните търговски дружества с държавно участие в капитала“ от Правилника за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала е предвидено, че членовете на съветите на директорите, на надзорните и управителните съвети на едноличните акционерни дружества с държавно участие получават възнаграждение, определено при стойност на една бална единица в размер 50 на сто от минималната месечна работна заплата, установена за страната за съответния месец (чл. 33, ал. 3). След приключването на всяко тримесечие в зависимост от постигнатите през него стойности на показателите и критериите в приложението по ал. 2 се изчислява балната оценка и се преизчисляват месечните

възнаграждения за отчетното тримесечие. Преизчислените възнаграждения се начисляват и изплащат с възнаграждението за последния месец на отчетното тримесечие. През първите два месеца на тримесечието членовете на изпълнителните и контролните органи получават авансово месечно възнаграждение въз основа на балната оценка за предходното тримесечие (чл. 33, ал. 7). Анализът на цитираните разпоредби показва, че за всеки календарен месец се изплаща възнаграждение за изпълнението на договора за управление за конкретния месец като част от сумата се плаща авансово, а другата част – в края на тримесечието след преизчисляване на окончателния размер на възнаграждението. От това следва и категоричният извод, че платеното възнаграждение касае процесния период, не друг период, който е предхождащ и неотносим.

От представените по делото писмени доказателства не се доказва твърдението на лицето, че е представило болничния лист в Национална спортна база ЕАД. Болничният лист не е отразен в представения дневник по чл. 9 от НИИПОПДОО. Относно свидетелските показания на св. Б. Й. Б. съдът счита, че не следва да бъдат кредитирани, поради това, че показанията са неясни и не кореспондират на твърденията от жалбата. В жалбата се твърди, че болничният лист е предаден на касиера, отдел „Личен състав“, в съдебното производство обаче не е поискан разпит на този служител, а разпит на друг - св. Б. Й. Б., която не работи в „Личен състав“ и която твърди, че взела болния лист от дома на жалбоподателката, после го била предала на осигурителя, но не помни точно на кого. Дори да се кредитира твърдението на жалбоподателката, че болничният лист е бил представен на Национална спортна база ЕАД, то този болничен лист е издаден на лицето в качеството му на самоосигуряващо се и не би имал правни последици за Национална спортна база ЕАД.

По изложените съображения съдът приема, че жалбоподателката е осъществявала трудова дейност при осигурителя [фирма] през периода, за който претендира обезщетение като самоосигуряващо се лице. След като за работните дни през периода на временната неработоспособност лицето е получило възнаграждение за извършена трудова дейност (няма значение, че е от друг работодател/осигурител), то няма право на парично обезщетение за временна неработоспособност за същите дни в качеството си на самоосигуряващо се лице.

Ето защо, като е потвърдил Разпореждане № О-21-999-49-00279014 от 24.09.2013 г., с което е отказано отпускане на парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване по болничен лист № 3216326, серия А-2012 за времето от 21.05.2013 г. до 04.06.2013 г. (вкл.), решаващият орган се е произнесъл при правилно приложение на чл. 46, ал. 3 от КСО и е постановил един законосъобразен акт, по отношение на който не е налице соченото от жалбоподателката основание за отмяна.

Оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са законосъобразни и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора на основание чл. 43, ал. 3 от АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 350 лв., определен по реда на чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК, вр. чл. 118, ал. 1 от КСО, Административен съд София-град, I отд., 4-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Б. Н.-Т. от [населено място], кв. С., [улица] срещу Решение № РО-26/17.01.2014 г. на директора на Териториално поделение С.-град на НОИ, с което е потвърдено Разпореждане С-21-999-49-00279014/24.09.2013 г. на ръководителя по изплащането на обезщетения и помощите.

ОСЪЖДА М. Б. Н.-Т. от [населено място], кв. С., [улица] да заплати на Териториалното поделение на Националния осигурителен институт С.-град юрисконсултско възнаграждение в размер от 350 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: